

ТЕОРЕТИЧНА ЗМІСТОВНІСТЬ ВЛАДИ В ПУБЛІЧНОМУ УПРАВЛІННІ

Питання

- 1.Трактування влади
- 2.Структура соціальної влади
- 3.Механізми реалізації і ознаки інституційного рівня влади
- 4.Структура системи влади
- 5.Принципи організації та функціонування демократичної системи влади

Трактування влади

Пануюче становище окремих соціальних груп у суспільстві (“володіння владою”)

Засіб чи інструмент, що використовується для досягнення власних цілей (“використання влади”)

Представники

М. Вебер, Дж. Френч, Б. Рейвен, П. Блау, Д. Ронг та ін.

Е. Кеплен, Г. Саймон, Р. Даль, Н. Полсбі та ін.

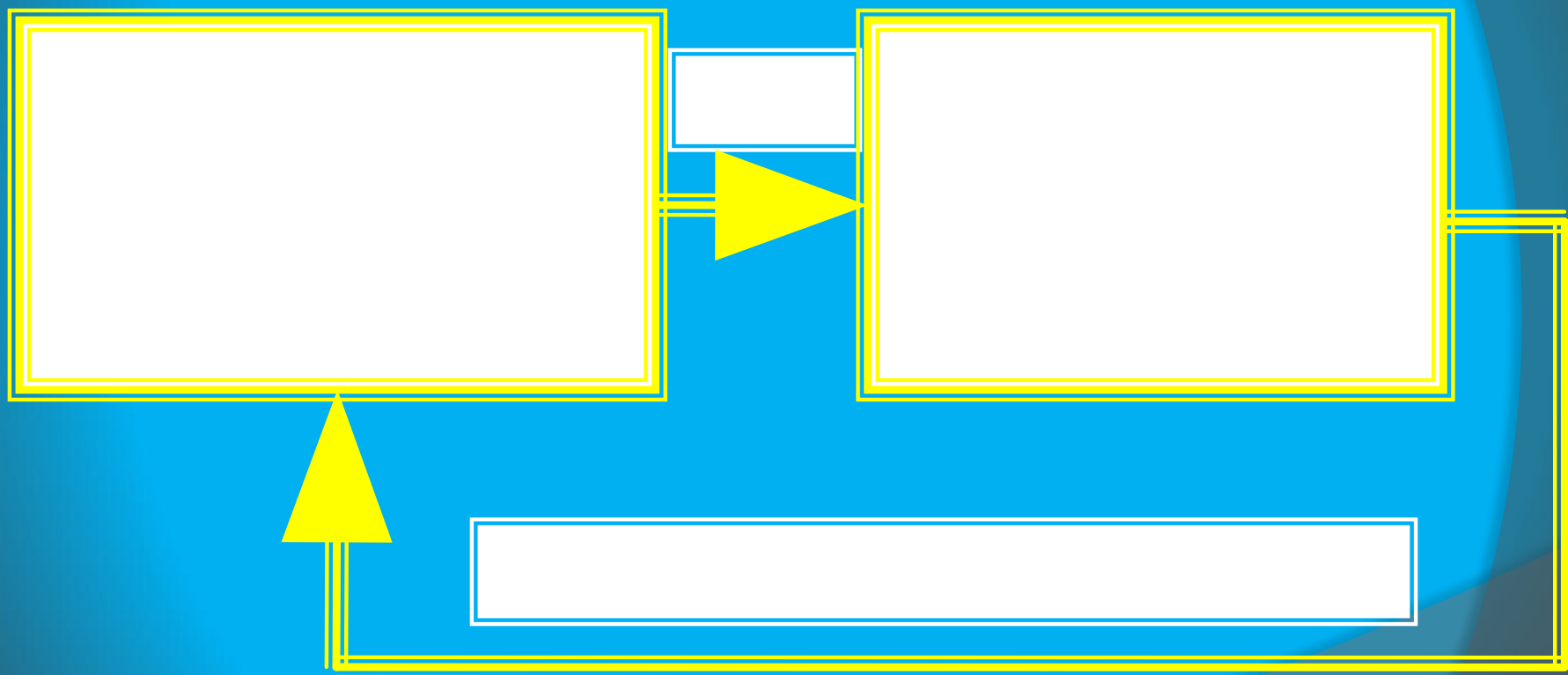
Визначення влади

Влада – це потенційна можливість, яку має група або індивід для того, щоб за її допомогою впливати на іншого або інших (Дж. Френч і Б. Рейвен)

Влада це реалізація поставлених цілей (Б. Рассел)

Влада – це можливість і здатність одних соціальних одиниць (суб’єктів) впливати на інші (об’єкти) у відповідності з очікуваними і прийнятними для себе (суб’єктів) результатів

СТРУКТУРА ВЛАДИ

РЕСУРСИ ВЛАДИ

- Утилітарні – матеріальні й інші соціальні блага, що пов'язані з повсякденними інтересами людей
- Силкові – засоби примусу та покарання
- Нормативні – засоби впливу на внутрішній світ, ціннісні орієнтири й норми поведінки індивіда чи групи індивідів

Аргументи на користь інституалізації влади

- Влада завжди передбачає обмеження свободи особистості, а інститут вносить елемент раціональності, чим знижує рівень соціальної напруги.
- Можливість негативного з погляду більшості суспільства використання влади.
- Упорядкування владних відносин.

Механізм реалізації демократичної влади

Політична влада – здатність реалізовувати приватні (групові) інтереси незважаючи на опір інших

Державна влада – право на прийняття рішень щодо публічних справ та їх запровадження через вплив (управління) на соціальні, економічні, політичні процеси на певній території

Політична влада

Державна влада

Приватні інтереси

Приватні цілі

Соціально значущі інтереси

Публічний інтерес

Публічна мета

Публічна влада – об'єднання приватних та публічних інтересів в єдину систему діяльності суспільства

Ознаки інституційного суб'єкта влади

Легальність

Дозвіл, закріплений правом на вчинення певних дій, визначення структури й функцій, які детермінують взаємовідносини між носіями влади, визначають механізми зміни, сфери впливу владного інституту на суспільні процеси

Легітимність

Виявляється у визнанні громадянами нової складової системи влади, упевненості в її необхідності, відтак готовність з нею співпрацювати

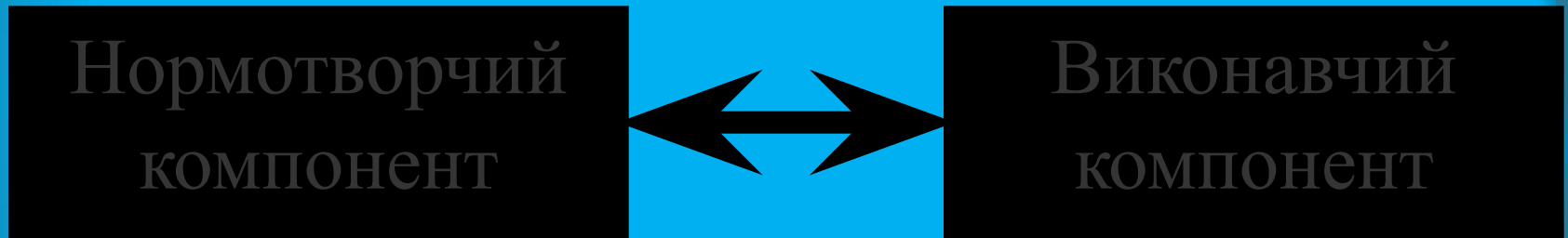
Відносна автономність

Право влади на прийняття рішень (продукування політики) в межах своїх повноважень, наявності умов для відбору й підготовки управлінських кадрів, стабільного джерела матеріальних фінансових ресурсів і реальній можливості на незалежну внутрішньоструктурну політику в межах системи

Організаційна структура інституційного рівня влади

Організаційна структура публічної підсистеми

Внутрішні механізми забезпечення цілісності публічної підсистеми

- Структурний – за якого виконавчий компонент безпосередньо очолюється й формується більшістю нормотворчого компонента.
- Функціональний – передбачає чітко визначені повноваження нормотворчого й виконавчого компонентів і відповідну персональну відповідальність за втручання представників одного компонента у справи іншого.

Комунікативні канали

- **3 основних комунікативних канали:**

- 1) директивний, через який з нормотворчого компонента до виконавчого надходять нормативні рішення, що визначають цілі діяльності виконавчого компонента;
- 2) контрольний, через який нормотворчий компонент здійснює нагляд за діяльністю виконавчого компонента з метою визначення відповідності його діяльності нормативним рішенням;
- 3) канал коригування, через який виконавчий компонент надає інформацію про необхідність уточнення нормативних рішень щодо їх відповідності наявним можливостям реалізації.

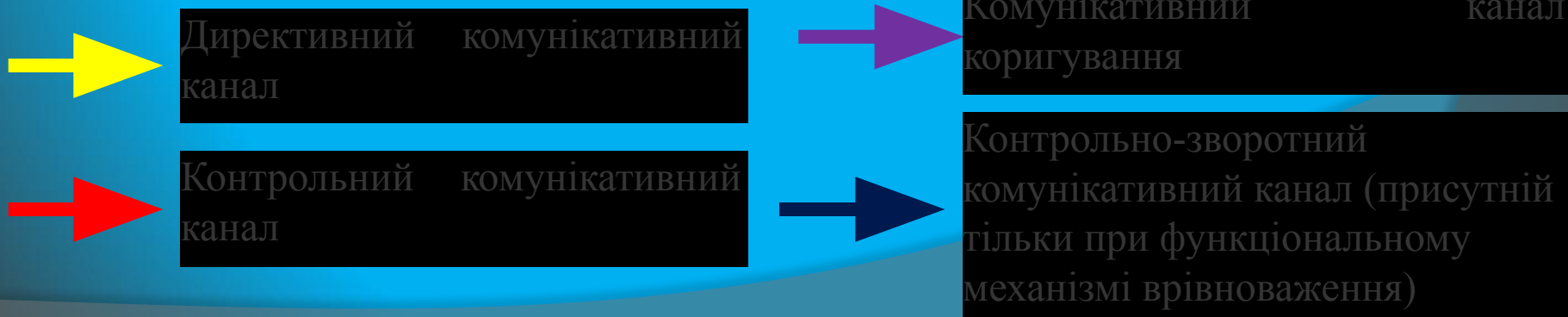
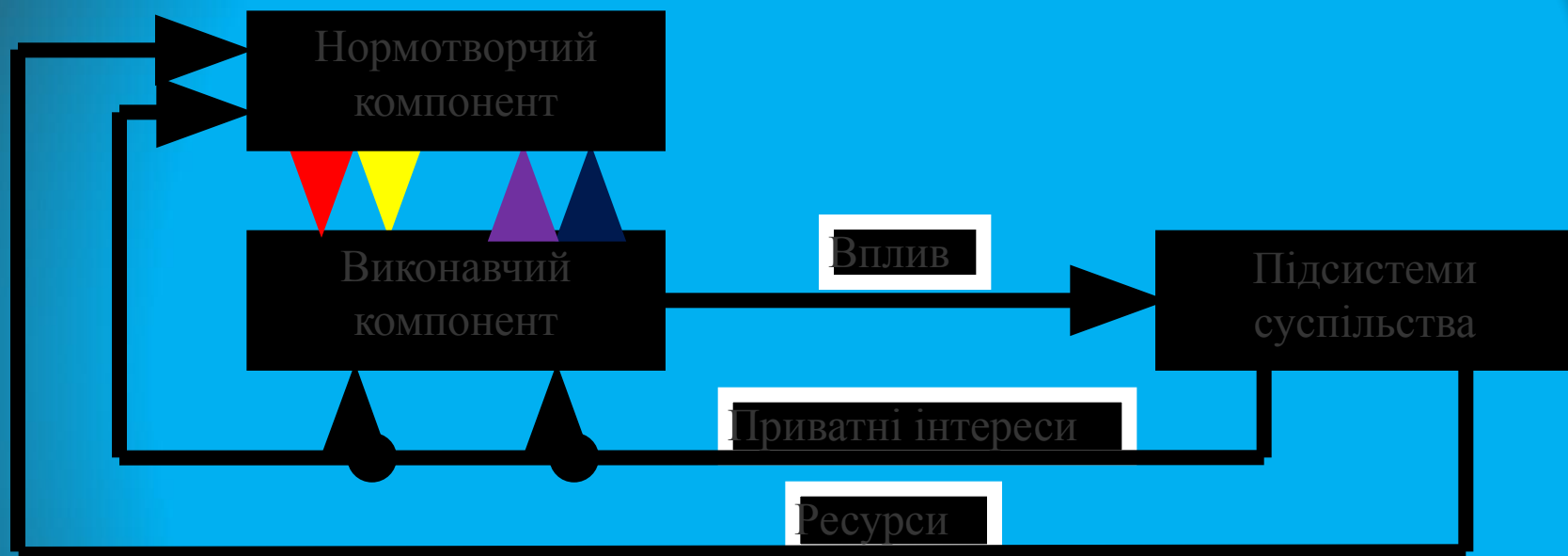
- **Додатковий комунікативний канал за функціонального механізму:**

- 4) зворотно-контрольний комунікаційний канал

Зовнішні механізми забезпечення цілісності публічної підсистеми

- 1) регулююча здатність;
- 2) екстракційна здатність;
- 3) дистрибутивна здатність;
- 4) реагуюча, або адаптаційна здатність;
- 5) контрольна здатність.

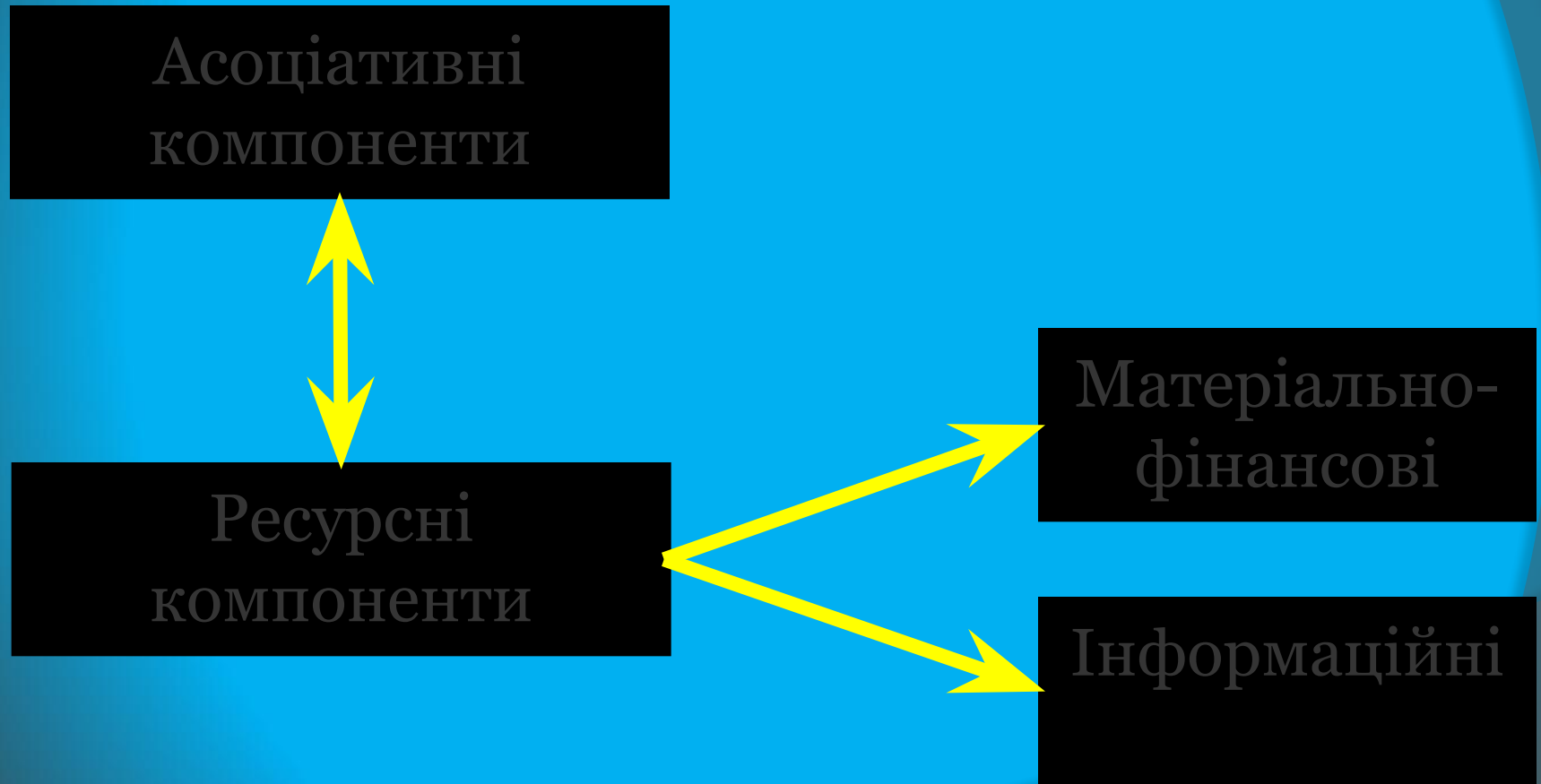
Організаційна структура публічної підсистеми

Чинники виникнення громадської підсистеми

- Відмінність приватних потреб й інтересів різних соціальних груп, які діють у соціальному середовищі.
- Здатність певних соціальних груп до розподілу ресурсів і контроль над ними.

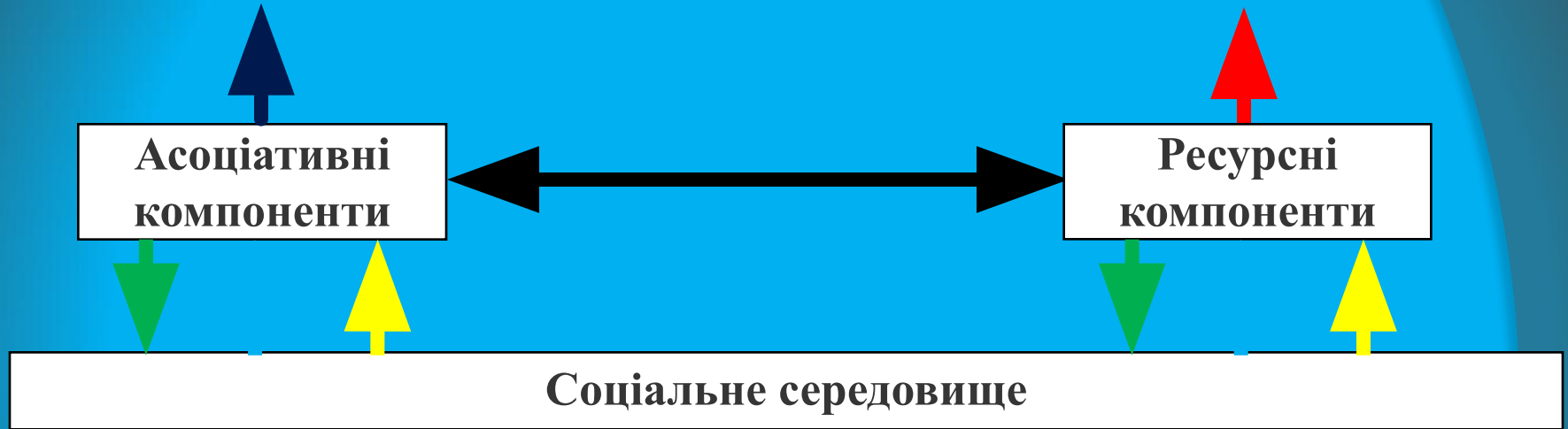
Складові громадської підсистеми системи влади

Функції громадянської підсистеми

- ⦿ артикуляція приватних інтересів;
- ⦿ агрегування цих інтересів.

Структура громадянської системи

→ вплив на соціальне середовище

→ вплив на публічну підсистему

→ вплив на інші компоненти громадянської підсистеми

→ підтримка соціального середовища

→ приватні інтереси

→ домінуючий інтерес

Принципи організації та функціонування демократичної системи влади

1. Структурне поєднання нормотворчого і виконавчого компонентів публічної підсистеми
2. Спрямованість на забезпечення стабільної більшості у парламенті завдяки факторам урівноваження нормотворчого і виконавчого компонентів, чим підтримується плідна діяльність виконавчої влади.
3. Домінуюча роль асоціативних компонентів.
4. Компенсація способу прийняття рішень стилем діяльності влади.